

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Večja vrednost
za državo je, ako
stanujejo majhnih
hlščah velike du-
še, kakor če žive
v velikih palačah
ljude suženjskih
duš. (Epiktet)

Letna naročnina:
na posamezni naslov
30 Din, na skupni 24 Din,
za inozemstvo 72 Din,
z Marlijnim L. 100 Din,
za Ameriko 3 dolare

Štey. položnice | | - 806

Uredništvo v Lendavi
Prava v Črensovcih

Izhajajo vsak četrtek za sledečo nedeljo

Kaj dela našim nasproti nikom preglavice

Na videz je vsa pozornost in zvedavost ljudi osredotočena na orjaško svetovno vojno, ki se dogaja pred našimi očmi. Na videz hlatajo ljudje le za časopisnimi in radijskimi poročili, ki poročajo o številu potopljenih ladij in uničenih letal, kdo bo končno zmagal in kdo bo imel v bodočnosti nadvlado sveta.

Na videz, pravimo. Kajti čisto vsopredno s temi dogajanji se vrši neizprosni in nespravljiv boj zoper vse, kar je katoliškega. Napori nasprotnikov, zlasti naših rdečih hujšakcev, da bi zadali katoliškemu svetovnemu nazoru in krščanstvu sploh smrtni udarec, niso majhni. Vsebine katoliškega svetovnega nazora se ne upajo naravnost lotiti, ker se zavedajo tudi oni, da imajo temelji krščanstva vekotrajno vrednost in božji izvor. Duhovne dragotine, ki jih vsebuje krščanstvo, svetijo našemu ljudstvu v temoti današnjih dni kakor sonce. In v tem oziru, to moramo pribiti, je nazor in nauk nasprotnikov krščanstva le slabó brleča sveča, ki je obsojena na brezpomembnost.

To je prvo, kar naše nasprotnike teži. Sami čutijo, kako imajo v svojem materialističnem in poganskem svetovnem nazoru zelo revno duhovno osnovno podlago. Njihove ideje se sučejo in razgrebajo le v nižinah in zato se izgublajo v pesku. Nimajo nikakih velikih misli, ki bi celotne narode v resnici povezala in jih navdušila in jih s tem dvignila v višje obzorje. Da to dosežejo vsaj v nekoliko meri, se poslužujejo oglašujoče propagande in nasilnih sredstev. Le tako utegnejo doseči kakšne uspehe pri veterjnjaških nezrelah ljudeh. Kakor hitro pa zaslužio močnejši nasprotni veter, pa zgrnejo jadra in začno igrati vlogo skrivnostnih šepetalcev pri ljudstvu.

Drugo, kar jim dela preglavice, je to, da takoj odkrijejo njihove zlagane metode. Ko mislijo, da so se tako zvitno pripravili na vse s pomočjo vseh juridičnih paragrafov, da jim nihče ne bo kos, še manj, da bi mogli zaslediti njihove skrivnostne poti. Nenadoma pa, kadar najmanj pričakujejo, jih zalotijo pri njihovem poslu, da osuplo odrene, kakor otrok, ko ga zalotijo pri kraji.

Sedaj pa zadoni naenkrat po vsej naši mili zemlji vse polno praznih besed o ubogem proletarskem ljudstvu. Nič novega ne povedo, le stare, obrabljene in oglodane fraze privlečejo na dan, z večjo z rabuko in vpitjem. To je zunanja maska, pod katero hočejo sprva previdno, pozneje pa jasno zanesti nekrščanski svetovni nazor med naše ljudi. Pa take igre se jim ne posrečijo vedno. Premalu jim stgajo maske z obrazov in končno vendarle sami morajo priznati, da gre v bistvu za boj med krščanstvom in modernim poganstvom, oziroma materializmom v najrazličnejših oblikah. Seveda je to neprijetna zadeva za nje, ker bi oni radi neopazno poprej spodkopali tla, da potem lažje vse, kar je „srednjeveškega“ in „zastarelega“ brez napore razvrgli in razrušili. Ali, kakor že povedano, hitro jih zalotijo in morajo svojo barvo priznati.

Kar jim pa najbolj boli, je pa dejstvo, da se naše ljudstvo trdno oklepa svoje vere. Naše ljudstvo je trdno povezano z vero, cerkvijo in svojo duhovščino, zato nasprotniki vse svoje glavne sile uporabljajo zato, kako bi s pomočjo zlobnih klevet in ponarejanja zgodovinskih dejstev pokopali zaupanje ljudstva do duhovnikov in cerkve. Oni se zavedajo, da

Lep sestanek širiteljev pri Sv. Sebeščanu

Naša Gorička je že sama po svoji legi lepa in vabljiva. Zlasti lepa točka je Sv. Sebeščan, odkoder se nam ob lepem vremenu odpira očarujoč razgled na vse strani. Lepa, prenovljena cerkev z novim farnim domom in ljudsko šolo ob njej na vrhu 300 m visokega hribočka, ni li to prava podoba slovenske zemlje? In ta kraj so si letos izbrali naši širitelji za svoj sestanek. Marsikoga je dolgotrajno deževje oplašilo, a v soboto popoldne, ko se je vreme pretrgalo se je zjasnilo tudi v njihovih dušah. Lepo vreme, prijazni in vedno nasmejani domači župnik, vse to je pripomoglo do tega, da se jih je zbralo v tolikem številu.

V nedeljo na vsezgodaj so že začeli prihajati od vseh strani. Peš, s kolesi, z vlakom, kakor je kdo mogel. Mnogi so se vozili po ure daleč s kolesom, samo da so prišli sem. Brez dvoma je to požrtvovalnost ne glede na lastni dobiček, ampak za dobiček kraljestva božjega. Potem so poklekali pred spovednico, mladi in stari, ne samo širitelji, ampak tudi verniki sosednjih župnij in odhajali olajšani in potolaženi k obhajilni mizi, ki je ta dan imela veliko, veliko gostov, saj je trajalo spovedovanje čez poldne. Prvo mašo ob sedmih je opravil bivši urednik „Novin“ in urednik „Marijinega Lista“ g. Klekl Jožef, zatem so sledile maše vsako uro do desetih. Ob osmih je daroval sv. mašo urednik „Novin“ s kratkim nagovorom, v katerem je poudaril zlasti pomembnost in važnost tiska v današnjih časih. Katoliški tisk je življenjsko vprašanje krščanstva sploh, torej tudi vesti vsakega človeka. Širitelji katoliškega časopisja so pravi apostoli v sodobnem smislu. Goreče širjenje katoliških listov je borba pod Kristusovo zastavo za širjenje Kristusovega kraljestva, v srcih ljudi in narodih sveta. Ob devetih je pristopil k oltarju domači g. župnik Janko Bejek in opravil sv. mašo. Ob desetih je stopil na prižnico g. Klekl in v nad vse lepi pridigi, ki jo je navezal na nedeljski evangelij, razgnil pred verniki pomen današnjega sestanka. Ravno pred 43 leti, ko je ugašalo življenje sv. Male Terezike, je zaživel svoje duhovniško življenje kot novomašnik g. Klekl. Ona mu je kot posebna priprošnjica za duhovnike izposila nešteto milosti. Zato je v zahvalo objavil njeno življenje v „Marijinem Listu“. Istotako so se začeli pred 43 leti izseljevati naši ljudje v Ameriko, da si prislužijo boljši kos kruha. Vera naših ljudi je s tem prišla v nevarnost. Zato je mislil na vez, ki naj bi vezala naše ljudi z domačimi

morejo zgraditi svoj materialistični in poganski svetovni nazor le na razvalinah krščanskega svetovnega nazora. Jasno je, da tukaj in prvi vrsti blatijo na duhovnike, ki uživajo zaupanje pri ljudeh in ki so varuhi čiste vere in kopati ugled duhovnikov jim je prva skrb. Zato stalno mečejo blato na duhovnike in cerkev. Morda imajo trenutno kaj uspeha pri posameznih ljudeh. Pri ogromni večini ljudstva in mladine pa imajo le nasproten uspeh. Upali so, da bo notranji razpad krščanstva mnogo hitrejši. Mislili so, da so korenine krščanstva pri našem ljudstvu že tako strohnele in posušene, da bodo to „zastarelo“ orodje, namreč duhovščino in cerkev, z lahkoto potisnili ob stran. Tako pa nasprotniki doživljajo razočaranje. Od dneva do dneva bolj spoznavajo, da je krščanstvo, ki že tisoč let vodi in uravnava življenje našega ljudstva, težko, zelo težko izruvati iz src našega ljudstva.

kraji in obenem utrjevala ter ohranjevala vero. In ta vez naj bi bila naši listi. Božja previdnost mu je poslala bolezen, a obenem mu je dala v roke pero. In ravno pred 30 leti je dal slovo sebeščanski župniji, da je potem potom naših listov pridigal ne samo eni fari, ampak vsem ljudem doma in v tujini. Pred 30 leti je nastopil to pot, sedaj jo je doromal... Zato to pot končava tudi na tem mestu, kjer jo je začel in to breme odlaga na mlajša ramena in v mlajše roke. Tak je njegov račun.

Vsem je lepa, v srce segajoča pridiga segla do srca.

Za tem je imel sv. mašo prof. g. Alojz Šoštarec. Ne moremo tu iti mimo tega, da je vse prevzelo lepo ljudsko petje pod vodstvom g. Berdona, šol. upravitelja in je mladina z veseljem pripevala.

Sestanek v farnem domu

V šol. sobi se je nato zbralo okrog 50 širiteljev in približno toliko drugih ljudi, tako da jih je bilo vseh okrog 100. V uvodnih besedah je najprej pojasnil domači g. župnik Bejek v lepih, izbranih in navdušenih besedah pomen današnjega sestanka, ravno tukaj na tem gričku. Letos je namreč 30 let, odkar je zapustil g. Klekl še kot mlad duhovnik sebeščansko faro, da se je lažje posvetil domačemu tisku. „Verujte mi g. Klekl“ je naglasil g. Bejek, „da ste pustili pri sebeščanskih farnikih lepe, zelo lepe spomine“. Zatem je prisrčno pozdravil vse širitele, ki so prihiteli sem v tolikem številu in jih vzpodbujal, da nabirajo naročnike zlasti ob novem letu.

Besedo je povzel nato g. Šoštarec, profesor verouka na naši gimnaziji. Ta je bil skrbno pripravljen, lepo podan in srca vžigajoč govor, ki zasluži, da ga natisnemo v celoti. Z zanosom, s katerim je govoril, je podžgal širitelje k novemu delu. Kratka vsebina tega lepega govora, podkrepjenega z nazornimi primeri je tale: Naš

Govor g. Verbanjšak Janka,

kateheta v Lendavi ob priliki blagoslovitve farnega doma v Turnišču

Mladina! Kot delegat kat. prosv. društva iz Lendave prihajam k vam, da vam prinesem iz naše obmejne Lendave najiskrenejše pozdrave nas vseh, ki z vami čutimo.

Ob tej slovesni priliki pa mi dovolite, da nekoliko razširim moje pozdravne besede.

Mladina! V smislu Kristusovega

Družba sv. Rafaela

v Črensovcih za varstvo izseljencev iz Slov. Krajine naznanja:

1. da je poslala prošnje na naše poslanstvo v Pariz, štero to išče naše izseljence ki so se javili pri njoj;

2. da je naše ministerstvo financ odbilo prošnjo odseka za izseljence pri ministerstvu socialne politike, ki se zavzema zato, da bi smeli naši izseljenci brez carine prinesiti v Nemčiji kupljeno blago domo; zato družba spomina naše izseljence, naj v Nemčiji nikaj ne kupujejo, ka bi šteli domo spravlati;

3. vsi tisti i samo tisti, ki so se pri Rafaelovej družbi javili za izmenjavo mark, naj pridejo v soboto, 12. oktobra v Črensovcv v „Naš dom“ i vse svoje marke s sebov prinesejo. Naj so tu predpoldnom ob 8. vuri v prvom nadstropji v maloji dvorani „Našega Doma“.

narod je ohranil dve veliki vrednoti: vero in slov. besedo. Kat. vera — to mu je bila svetlost v teminah težkih življenjskih borb in turških napadov, mu je bila bogastvo, ki kljub siromaštvu bogati naše duše. Naše cerkve in molitveniki, ki jih je imel vsak v domačem jeziku, so veliko pripomogli, da so vzdržali. Tiskana beseda rodi vse: dobre in slabe strani življenja, saj je tisk prva velesila sveta, ki povzroča družabne preobrate. Zato naj širitelji z nezmanjšano ljubeznijo širijo domači tisk, ker od tega je odvisna mladina. G. Šoštarec so navzoči nagradili z velikim odobravanjem, g. Klekl se mu je zahvalil in povdaril, da so širitelji — apostoli tiska. Nato širitelji izrazili svoje želje.

Lep sestanek je nato zaključil g. Bejek.

Tega sestanka so se udeležili razen omenjenih gospodov še gg. Varga Štefan, pectočki župnik, Varga Jožef, jürjanski župn., upravitelj, g. Zadravec Matija, črensovski župnik. Popoldne se je pridružil še soboški kaplan g. Rous Matija.

Širitelji so imeli nato obed v novem, farnem domu, gg. duhovniki in šol. upravitelj pa v župnišči, ob 1/24 uri popold. pa večernice, ki jih je zelo lepo opravil ob lepem petju domači g. župnik. Urednik „Novin“ je še nato vsakemu širitelu podaril v spomin knjigo: „Na križopotji življenja“.

S pogumom za novo delo so odhajali širitelji s tega prijaznega hribočka v svoje fare, ki so bile vse zastopane.

Čut hvalečnosti nam veva, da se javno zahvalimo prijaznosti g. Bejeka, ker zanj to ni bila malenkostna skrb, njegovi požrtvovalnosti in gostoljubnosti. Istotako vsem, sebeščanskim farnikom, ki so s svojim petjem v cerkvi zelo povzdignili vso slovesnost.

Širitelji, kakor tudi drugi ljudje ne bodo zlepa pozabili tega sončnega dne, ki so ga preživeli v tem goričkem delu naše krajije.

nauka „veselite se z veselimi“ si povabila vse svoje sosede v želji, da bi se mi, tvoji sosedi s teboj veselili, s teboj radovali na ta tvoj dan, ki ti ga je pripravil sam Bog kot krono vseh trudov in nesebično-požrtvovalnih naporov g. dekana in njegovih zvestih sodelavcev.

Pod odkriljem tvojega duhovnega očeta otvarjaš danes tvoj prelepi farni dom. Če sem odkrit, moram priznati, da bi ti bil skoraj bolj nevoščljiv tega lepega doma, kakor pa, da bi se mogel s teboj veseliti zlasti še, če pomislim, kdaj in ali sploh bomo mogli tudi mi postaviti vsaj skromni domek naši obmejni mladini v Lendavi.

Toda bil bi prav gotovo zelo slab sosed, ako bi ti, draga mladina, povračal tvoj iskreno vabilo s grdo nevoščljivostjo in to še celo danes, ko je tukaj v starodavnem Turnišču vse tako lepo, praznično in sončno-toplo, kakor je lepo jasno in s sončnimi žarki prežeto nebo.

Pogled v tvoje sončno-tople, jasne oči, v tvoj v globoki hvalečnosti smehljajoč obraz, mi glasno pravi, kako radostno utripa tvoje mlado srce, zvesto si časov v katerih in kakšnih si dobila svoj farni dom. V oni nesrečni dobi, ko je zadijavala nad evropskim obzorjem bojna vihra, ko so se začeli rušiti trdno zidani domovi številnih družin in ko so začeli pri-

hajati čez državne meje posameznih držav prvi begunci, plahi in zbegani kakor preganjana zverjad, tedaj se je odločil vaš g. dekan, da postavi tebi, draga mladina dom, trden dom, v katerem boš našla sama sebe, pravo pot v srečno življenje in svobodno bodočnost. In danes je postala njegova zamisel ne kup kamenja ampak v prekrasno harmonično celoto zgrajen veličasten farni dom, dovolj primeren, da sprejme pod svoje okrilje tebe mladina.

Toda zgrešeno bi bilo, ako bi mislila mladina, da je poleg tvojega očetovskega doma ta farni dom edini tvoj dom ne nikakor ne. Glej tukaj ob moji levi strani stoji v vsej svoji veličastnosti še lepši dom, dom tvoje mlade duše — farna cerkev. Saj človek ima dušo, ki mu poživlja telo in naravno, da mora imeti tudi duša svoj dom, svoje zavetje, komur se umakne pred viharji življenja, kjer najde zopet svoj mir, svojo tolažbo in uteho morebiti vsa razdvojen, kjer pa najde tudi novih moči, nove energije za še hušje boje trdega življenja, kakor je zlasti danes.

A tukaj v tem farnem domu ob moji desni pa se bode pripravljalo tvoje mlado telo za samostojni nastop v življenju, tukaj se bo klesal tvoj razum v intenzivnem prosvetnem delu, da boš mogla v vsem javnem življenju stati trdna in odločna z jasnimi pogledom v bodočnost, v pravo srečo tvojega življenja.

Ta farni dom naj ti pa mudi tudi v vsej polnosti ono pravo srčno omiko in plemenitost, ki jo zlasti današnja razrvana doba skrajno nujno potrebuje v svoje ozdravljenje.

Kakor izhajajo iz zlatega jutranjega sonca prelestni žarki, katerih se vse stvarstvo tako srčno razveseli, da, po njih hlepi, tako, draga mladina, liki tem na blagodejnem vplivu prebogatih sončnih žarkom izhajaj iz tega tvojega farnega doma, iz tega žarišča prave srčne plemenitosti, vsa notranje bogata in pripravljena kot jasni sončni žarek prodreti v sleherno kočjo, objeti prav slehernega človeka v tisti bratski ljubavi, ki jo oznanjuje le samo Kristus, naš Bog. In tedaj bo zajela po tebi in s tvojo pomočjo vso starodavno turniško župnijo res prava jutranja zarja srečnejše bodočnosti kot je sedanost, toli zaželjeno in tudi potrebno farno občestvo bo postalo dejanska resničnost. In kako tudi ne! Saj padle bodo zadnje ovire, zadnji zidovi, ki takorekoč obdajajo ne naših domov, ampak naša srca, da se ne morejo približati bližnjiku v vsej požrtvovalnosti in ljubezni. Ta farni dom postane naj ti, draga mladina, šola plemenitosti, iz katere prihajaj polna viteškega duha.

Bodi pa ti ta dom tudi zvesti čuvar izročila tvojih očetov, tistih tvojih dedov, ki so jim bili narodni običaji in prekmursko-panonske tradicije — prežete verskega in slovensko narodnega duha ter od samih slovenskih blagovestnikov posvečene — nezlomljiv ščit in močna obramba v vseh njihovih borbah za svobodo zlato. Izneveri se izročilu in tradiciji dedov, pozabil boš kmalu tudi na vero tvojih očetov in kot narodni izkoreninjenec postal boš podoben trsu — omahljivcu. Vera tvojih očetov, izročilo tvojih dedov, to bodi ono ozračje, ki ga vsrkuj v tem tvojem domu v tvoja mlada srca.

Zato pa, ti o veličastni farni dom, zgrajen na najbolj solidni temelji — na mladino turniške župnije — stoj, kljubuj vsem viharjem v stoletja poznih rodov; poživlja naj te pa duša te dobre mladine, tista mehka duša, prepojena z večno lepim Kristusovim socialnim naukom in prežeta globoke narodne zavesti njenih dedov!

Bog živi!

Ka pravite?

Dnes, kda se je v mesnicaj podragšalo svinjsko meso, mast, slanina i cene idejo vsemi naprej, so neštarni izvozniki ne pozabili stare šege, da že zdaj ljudje majo krumpir, tlkvi i zrnje, s šerim se svinje podkrmijo. Vse to pa more priti s celim pajšilnom i nogami vred po njuvoj volji v žep. Po te pa etak razmi, da so 24. sept. koštale

Delavnost Pija XII. v prvem letu vojne

Ob priliki prve obletnice, odkar je izbruhnila današnja vojna, je objavil „Osservatore Romano“, o dosedanjih prizadevanjih Pija XII. za mir. Ta velika prizadevanja za mir Kristusovega namestnika je pač edina svetla luč, ki sveti v današjo temo. Pij XII. je že v prvem svojem nagovoru ob priliki svoje izvolitve v sikstinski kapele označil svoj delovni program s temile besedami: „Mir je sad ljubezni in pravice.“ Do izbruha današnje vojne je nato papež neprestano opozarjal in klical po miru. V velikonočni poslanici 1939. ob nastopu v lateranski baziliki pri prvih čestitkah kardinalskega zbora ob priliki rojstnega dne. S ključem miru je vedno povezal tudi ključ po molitvi in spravi, da bi izprosil od Vsemogočnega milost in usmiljenje. Ko je pa kljub temu vojna že leto dni kruto dejstvo, ni minil menda noben dan, da ne bi namestnik Kristusov neprestano delal na to, da se narodi med seboj sporazumejo, združijo, da razprši sovražnosti in skrbi za uboge žrtve vojne. O tem pričajo njegovi številni krasni govori, zlasti je treba omeniti božično poslanico, kjer pij XII. objavlja 5 osnovnih zahtev za vse narode pravičnega in častnega miru: Pravica do življenja vseh narodov. Razorožitev. Mednarodna ustanova za izvedbo pravičnih pogodb. Uresničiti pravične zahteve narodov. Nujne revizije krivičnih pogodb. Točna in odgovorna ureditev človeške družbe na podlagi pravičnih božjih zakonov. V podobnem božičnem nagovoru je omenil tudi posebnega poslanca ameriškega predsednika Roosevelta pri pa-

pežu. To je posebno poslanstvo, ki ima namen pospeševati pravična in častna stremjenja po miru. Diplomatska delavnost sv. očeta, ki zasleduje poleg neumorne propagande za mir v številnih nagovorih, pospešuje od začetka sovražnosti zlasti tri cilje: Zaščita in pažnja življenja, lastnine, časti in verskega čustva. Človeško ravnanje v vojnih ujetniki in preprečitev strupenih plinov kot vojno sredstvo.

V karitativnem oziru je organizirala sv. stolica obsežno pomoč za poljske, begunce iz Romunije, za finske katoličane, za francoske in belgijske begunce in za romunske begunce iz Besarabije in Bukovine. Božja Previdnost je hotela, da je današnji Kristusov namestnik že v zadnji svetovni vojni deloval v številnih pomožnih akcijah in si stem nabral plodnosne izkušnje. To delavnost ovirajo seveda danes mnogo večje težave, kakor pa v zadnji vojni. S pomočjo diplomatskih zastopnikov sv. Stolice je že dosegel mnogo uspehov. Končno moramo omeniti tudi papeško skrb za Italijo, ki že od lateranske pogodbe ima odlično, častno mesto v očetovskem srcu papeža. Tudi tu mu je bila dosega miru glavna skrb. Ko je nato Italija stopila v vojno, papež ni pospeševal samo dušnega pastirstva za vojake, ampak se je potrudil tudi zato, da je Rimu prizanešeno z razruševalnim bombardiranjem in da to doseže, je ostal papež Pij XII. stalno v Rimu. Tako je leto vojne obenem tudi leto pospešenega in široko zajetega karitativnega dela sv. očeta.

„Gümlensko rešeto“ v roke.

Vsi tisti, katerim akcija za razdelitev hipermaksimuma na beltijskem veleposestvu ni po volji, se tolažijo s tem, da do delitve sploh ne more priti. Zakaj ne? Ker se je za teh 700 oralov zemlje javilo prek 3000 interesentov. In zato delitev nima smisla. Čudno, da s svojo pametjo tega ne vidijo, da ima vsaka roba tem večjo vrednost, čim več kupcev se poteguje za njo. Tako tudi to dokazuje, da ima vsak košček naše zemlje za našega človeka neprecenljivo vrednost. Pač pa država, ki ima nalogo skrbeti za red in blagostanje svojega ljudstva, naj nekoliko prerešeta interesente tako, da bo šla mimo malenkostnih ovir in uveljavila svoje pravično naziranje.

To bo storila na ta način, da bo vzela v roke veliko „gümlensko rešeto“ in začela prereševati one, ki se potegujejo za zemljo. In radovedni smo, kdo se bo našel na „srteli“ pod rešeto brez zemlje.

Kateri bi naj bili to?

a) Vsi oni, ki so podali neresnične podatke o svojem imovinskem stanju. Veliko je takih. Saj se je prijavil celo tak in trdno upa, da dobi, ki mu je oče posestnik na 15—20 oralih in kljub temu pravi, da nima ničesar, ker še

namreč ni podedoval.

b) Vsi dosedanjí upravitelj in podupravitelj veleposestva kakor tudi nekateri uslužbeni, ki jih je uprava veleposestva predložila kot upravičence, ker vsi ti že imajo po večini svoja posestva. Istotako tudi kaki upokojeni železničarji ne morejo priti o poštev.

Teško nam je, da je naša banovina tako revna, da se tudi ona uvršča med ostale najrevnejše agrarne interese. Semenogojška postaja se da brez škode prenesti v Rakičan in zamenjati z ondotno agrarno zemljo. Agrarni upravičenci tamkajšnje zemlje radi prepustijo v zamenjavo, ker bodo na ta način imeli mnogo bliže. S tem bi našim družinam, ki so številne na družinskih članih, bilo omogočeno lažje življenje. Semenogojška postaja pa omogoča le štirim ali petim dobre položaje in plače, naše družine pa so lačne zemlje in kruha.

Upamo, če bodo pravično prereševali, da pridejo na ta način do zemlje res tiste družine, ki so v resnici potrebne.

Pomislimo tudi na to, da imamo v lendavskem okraju manjše posestvo v javni upravi in še to je dano „z arende“.

Politične vesti

Nemško-angleško bojišče. Ves pretekli teden so bili ponoči in podnevi letalski boji, katerih obseg pa je bil manjši, kakor prejšnje tedne. Velikih skupinskih napadov v preteklem tednu ni bilo, marveč so se udeleževali le posamezna letala, ki so ločeno metala bombe na številna mesta obeh nasprotujočih si taborov. Nemške bombe so bile namenjene angleškim vojnim industrijam, pristaniščem, prometnim potom, v glavnem pa le Londonu, ki je politično in gospodarsko osrčje angleškega imperija. Angleške bombe pa so veljale nasprotnikovim orožnim tovarnam, petrolejskim skladiščem, pristaniščem in letališčem, predvsem pa velikim nemškimi zbirališčem na francoski in belgijski obali. Objavljene so bile tudi številke o izgubah v dveh mesecih letalskih bojov. Številke se ne ujemajo. Angleži poročajo, da so v avgustu in

in septembru sestrelili 2.116 nemških letal, med tem ko so svojih izgubili le okrog 600. Nemci pa poročajo, da so angleških letal zbili 2.400, svojih pa izgubili okrog 700. Velike izgube so Angleži utrpeli na morju, kjer so izgubili 27 ladij, med tem ko so oni potopili le 9 podmornic svojim nasprotnikom.

Pomen sestanka med Hitlerjem in Musolinijem. Pretekli teden je bil v znamenju velikih presenečenj za svetovno javnost. V petek se je odstrla skrivnost trozveze sklenjene med Nemčijo, Italijo in Japonsko, ko sta se na Brennerju sestala Hitler in Musolini v ta namen, da Nemčija in Italija sedaj, ko sta se zavarovali na vse strani, pričujata izvajati svoj napadalni načrt na sredozemskem prostoru. Čeprav o sestanku na Brennerju niso izšla nobena podrobna uradna pojasnila, se da iz pisanja nemških in italijanskih časopisov dosti jasno razbrati, da se bo „drugo poglavje“ v sedanji vojni odigralo predvsem na Sredozemskem morju in bo nemško-italijanski napad na tem prostoru veljal poskusu, da se Anglijo iz tega prostora politično in vojaško odstrani. Kaj ima Anglija na sredozemskem prostoru? Prvič ima tamkaj zelo močno brodogradnjo. Drugič ima močno utirjena pomorska oporišča pri zahodnem izhodu iz Sredozemskega morja pri Gibraltarju, nadalje v središču Sredozemlja na Malti in končno v vzhodnem delu Sredozemlja na vsej egiptski obali do Sueza, v Hajfi v Palestini in na otoku Cipru. Končno ima politične postojanke v zavezništvu z Egiptom, v zavezništvu s Turčijo in prijateljskih odnosih z Grčijo.

Po državi

Nepismenost na Hrvaškem pada. Hrvatski časopisi vedo poročati, da je dosedanjí uspeh boja proti nepismenosti na Hrvaškem zadovoljiv. Pri možkih je padla nepismenost izpod 10%, pri ženskah pa je še nekaj nad 20%. Pravijo, da se bo borba še neizprosno nadaljevala, tako da so cele tovarne stavile pismenost kot pogoj za sprejem na delo. Delavske knjižice imajo celo posebno vprašanje glede pismenosti delavca.

Trošarina za sladkor odpravljena. Na posredovanje slovenskih ministrov in na predlog finančnega ministra je min. svet podpisal uredbo, da se sladkor za sladkanje vinskega mošta v l. 1940. glede okrepitve sladkorja vinskega mošta oprošča državne, banovinske in občinske takse v tistih krajih, kjer grozdje radi slabega vremena ni moglo dobro dozoreti.

Novo milo dobimo. Trgovinski minister je dal naredbo, da se odslej naprej sme izdelovati le tako polnjeno milo, ki ima v svežem stanju največ 50% mastnih kislin, sme pa biti največ ena četrtina smolne kisline. Vse to pa zaradi pomankanja loja in drugih mastnih surovin.

Križeva pot izseljenskega duhovnika. V koncu preteklega meseca se je vrnil iz Francije izselj. duhovnik g. Tone Švelc, ki je pastiroval 8 let med slov. izselj. rudarji v Ametzu. To je posledica današnje krute vojne. Naravnost čudne, dogodivščine je doživel v tej vojni. Ko je Nemčija napadla Francijo, so se Francozi osvestili. Začeli so preganjati peto kolono. Osu mljen je bil tudi g. Švelc, ki se je naselil v prazni hiši bivšega organizatorja komunističnih celic, ne da bi za to g. Švelc vedel. Pa so prišli orožniki, Švelca uklenili in s ključavnico privezali na roko drugemu orožniku in ga po dolgih zasliševanjih pri policijskih uradnikih osumili, da je najbrž nemški padalec, ker so baje nemški padalci skakali s padal s kolarjem in v črni obleki. Nato so ga poslali v samotno celico, kjer je moral ležati na golih tleh in je podboje vrat imel za blazino, ga tirali pred vojaško sodišče, pred generalni štab in konec je bil ta, da je višji častnik rekel g. Švelcu: „Pa imamo v teh časih mnogo več pametnih stvari, s katerimi bi se morali pečati, kakor pa s takimi oslarijami, ki nam jih nadrobijo nerodni orožniki.“ Med tem so Nemci silovito prodirali, ljudstvo je v natpran h vlakih drvelo proti jugu Francije in g. Švelc je imel srečo, da se je vozil z zadnjim vlakom pred prodirajočimi Nemci, za katerim so Francozi spuščali v zrak vse mostove in železniške proge. Francozi so v mestih zažgali polne bencinske tanke, vojaki in civilisti pa so na postajah plenili vagonne. Šest dni in šest noči se je g. Švelc vozil v neprijetni vožnji. Končno je došel v taborišče, kjer so stanovali v barakah, v katerih je bilo 200 ljudi. Spali so na deskah, v nekakih predalih po 5 ljudi skupaj. Ti predali so imeli po več nadstropij. Najhušja nadloga v taborišču so bile bolhe in pa uši. Ko je bilo sklenjeno premirje, je na prošnjo jugoslovanske konzulata bil izpuščen iz taborišča, kjer je živel med samimi komunisti. Nato je preko morja srečno prispel v Split, kjer si bo odpočil od naporov.

Banovinski prehranjevalni zavod v Ljubljani. Predsednik vlade Cvetković je odobril odredbo našega bana dr. Natlačena o ustanovitvi banovinskega prehranjevalnega zavoda v Ljubljani. Ta prehranjevalni zavod ima nalogo, da se za dravsko banovino enotno organizira in uvedejo posli za prehrano prebivalstva z življenjskimi potrebščinami.

Z novo uredbo o omejitvi avtomobilskega prometa je bilo določeno, da bo v nedeljah in praznikih vsak promet z luksuznimi avtomobili prepovedan. Prav tako bo prepovedano voziti se vsak delavnik ponoči od 22. ure do 6. ure zjutraj. Uredba določa nekatere izjeme za tovarne avtomobile trgovskih tisk in za avtomobile državnih oblasti. Znova vpeljana omejitev avtomobilskega prometa je varčevanje z bencinom.

svinje 15 Din. kg. mrtve teže, a 1. okt. 14 50 Din, a 8. okt. pa 13 50 Din. — Tak kaple cena vsakšl teden za 0 50 Din do 1 Din. Je to prav? I gde je tñ oblast. Čl se maksimirajo cene vsem življenjskim potrebščinam, naj se tñd minimirajo cene kmetskim pridelkom pa živini.

Kmet.

Nedela

po Risalaj dvajseta i druga

Tisti čas idoč farizeuše tanač so držali, ka bi vlovili Jezusa vu reči. I poslali so k njemu vučenike svoje z herodiansci, govoreči: Vučiteo, znamo, ka si pravičen i pot božo po pravici včiš i nemaš pazke na nikoga: ar ne gledaš na peršono ljudi; povej nam zato, ka se tebi vidi? Jeli je slobodno dačo dati casari ali nej? Spoznavši Jezus jalnost njihovo, veli: ka me skušavate skažljivci? Pokažite mi dačni pejnez. Oni so pa prikazali njemi eden sod. I pravi njim Jezus: Čidi je kejpe ete i napisek: Velijo njemi: Casarov. Teda veli njim: Dajte zato, štera so casarova, casari i štera so boža, Bogi. (Mat. 27, 15-22.)

Čeravno Bog ne gleda na človekovo veljavo, zavolo štere ga svet povišuje, pa vendar vsaki človek ma pri Bogi veliko velavo.

Spomnimo se tistoga 38 letnoga betežnika v Betrajdi. Dugo je čakao, ničče se ga ne smilo. Prvi, ki se ga je spomno, je bio Jezus. On ga je ozdravo.

Pri Jakobovom studenci je dolgo govoro z nekov ženskov. Mogoče je bila to kakša imenična gospa? Ne! Bila je uboga grešnica.

Tam sedi na figovom drevi nešče, šteroga niti množica s ceste ne zapazi. Jezus je prvi, ki ide k njemi in celo v njegovo hižo.

Od druge strani njemi prinašajo matere deco. Ali jih bo zavrgeo? O, te so njemi še prav posebno ljubeni, pa pravi: Pustite male k meni prtil!

Da, nedužno dete in seri starček, zdrav i betežen, srečnež i nesrečnež, meščan i obrtnik, kmet, hlapec, popotnik i berač, grešnik i grešnica, vsakši ma veliko velavo pri Jezusi.

Kdokoli pretaka suze, Jezus je tisti, ki jih posuši. O, kak nesrečen bi bio človek, če toga vüpanja ne bi meo, da njemi sv. vera suze posuši.

Kak nezno stanje bi bilo za mater, če bi vidila, da davlejo nesmilni pokopičje njeno nedužno dete v prerani grob, pa bi ne mela vüpanja, da ga bo gda znova vidila!

O, te suze Bog posušil! Kdokoli potrebuje tolažbe za svoje srce, — pri Jezusi jo dobi. Spomnimo se na dovico v Najmi, spomnimo se Marto in Marijo.

Kdo trpi telesne bolečine, naj se zateče k Jezusi, spomni naj se tiste žene, ki je trpela šest let na krvotoki.

Nieden človek na zemli, naj bo kakšte preprosti, naj se imenuje kak šče, naj stanuje gde koli, naj bo toga ali onoga stana, naj dela kakšekoli opravilo, nieden je ne brezi velave pri Bogi.

V Črno pri Prevaljah je prestavljen za kaplana naš rojak g. Čergulj Štefan, ki je bil dosedaj v Št. Ilju v Slov. goricah.

CIGÜTH ŠTEFAN, stud. med.

GROBARJI

(POUČNO-POSKOČNA NOVOTVORBA)

So neke vrste hrošči, ki skušajo s svojim delom ohraniti mrhovino za slabše čase. Ti spadajo v skupino členonožcev. So pa tudi drugi grobarji in teh je več vrst. Omeniti hočem vrsto grobarjev, ki jim je lastno življenje zajedalec in svojstvena razgibanost malih možgan.

In zakaj grobarji? Zato, ker je njih življenski prostor urejen tako, da reveže, ki so pošteni, smejo vsak čas z lažjo in ciganijo moralno in materialno uničiti in to brez slehernega očitka nesocijalnosti.

Ko sem šel včeraj k maši, sem srečal ljudi: stare, mlade, vesele i žalostne. Mojo pozornost sta vzbudili dve vrsti človeških bitij, grobarji in oni, ki jih nameravajo žive pokopati. Tem živim mrtvecom pravijo pri nas „béroši.“

Sedaj pa to, kdo, kje, so ti grobarji! Iščiite, saj jih boste našli. Tudi njih rodovnik boste odkrili. Celu spomenik so si postavili v periki.

Glasi iz Slovenske Krajine

Avto v grabi. Osebni avto iz Lendave je po neprevidnosti neke polanske ženske zavozil pri Hotizi v grabo in da so ga komaj z domačimi ljudmi izvlekli. Avto je potem neovirano nadaljeval pot.

Blagoslovitev gasilskega doma v Gerlincih. Tudi pri nas v Gerlincih smo spoznali, da mora imeti naša gasilska četa svoj gasilski dom. Zato smo si ga postavili z lastnimi žrtvami in denarjem in je sedaj v ponos naši četi. Blagoslovitev je opravil predzadnja nedeljo naš domači župnik gosp. Varga Štefan, ki je imel ob tej priliki lep nagovor o tem, kako služi ogenj po stvarnikovi zamisli Bogu in človeku. Popoldne je bila gasilska zabava, ki je mirno in v redu potekla.

Sresko načelstvo v Lendavi je po čl. 8 uredbe o kontroli cen kaznovalo Bohar Franca, mesarja iz Lendave s kaznijo 15 dni zapora in 5000 Din globe radi tega, ker je prodajal slanino prek maksimalno dovoljene cene.

Novi križ na pokopališču. Naša vas Bakovci, ki je bolj odmaknjena od prometnih cest, je z nabranim denarjem postavila novi, veliki križ na domačem pokopališču. Križ je pravi okras za naše pokopališče. Izdelal ga je z večšo roko kamnosek iz Izakovec g. Fujs Franc. Zato ga priporočamo vsem za kamnoseška dela! - Krajevni odbor v Bakovcih.

Na gostiji dobil nož v rebra. Marsikaj šaljivega se dogodi na gostijah, kar povdigne veselo razpoloženja „gostüvančarov“. Večkrat pa rodijo tudi zle posledice. Tako so obhajali predzadnja nedeljo v Trnju pri Žodoševih, kakor se jim po domače, pravi, veselo gostüvanje. Kakor je zvečer navada, se je nekaj dečkov obleklo v „mačkare“ — v najrazličnejše šeme ter plesali. Ker so le predolgo plesali so jih začeli gosti naganjali iz hiše, pa oni niso hoteli o tem nič slišati. Plesali so kar naprej. Tedaj pa je neki možki navalil z nožem na nje ter smeknil enega med rebra. Pozneje so spoznali, da je bil ranjeni Duh Pavel, mladi dečko. Ka bi se to dogodilo v kaki „oštariji“ bi bilo razumljivo, vidi se pa, da tudi gostija razvname hudo kri.

Smrt pobira. V Lendavi je po dolgo trajni boleznii umrl v nedeljo zjutraj g. Belovič Josip v 35 letu starosti. Pokojnik zapuščä ženo in 4 nedorasle otroke. Naj počiva v miru!

Prisrčna slovesnost otrok v Črensovcih. Zadnja nedeljo je naš agilen kaplan g. Prah Maks ustanovil Marijin vrtec. Dopoldne so vsi otroci prejeli sv. obhajilo. Popoldne so zopet prišli otroci, pripravljeni za sprejem k večernicam. Bilo jih je okrog 100. Lep je bil pogled na urejeno vrste dečkov in deklet. Deklice so bile vse belo oblečene z venčki na glavi, dečki pa šopke s traki na prsih. Novost

Upravo nekega veleposestva sestavljajo baje Slovenci. Uradni jezik teh Slovencev: slovenščina, madjarščina, nemščina. Zasebni jezik, pa saj to ni važno, je morda urokaldješčina. Kaj, če bi pri tem malo pomislili, tako, recimo po kosilu! Kaj še? Ja, lastnica je baje navdušena Jugoslovanka, veleposestvo je celo v Jugoslaviji.

Sledi gospodarstvo. Traktor peljejo voli z njive. Oral daje 4 q pšenice, vsekakor nad povprečno. Orjejo tako globoko, da so miši na varnem. Sejejo? Ja, tudi to delajo in periko vozijo. Pa kakšne bike, telice in prašiče imajo! Če bi prišli ob nekaterih prilikah, bi jih našli v utah za staro železo, tiste najplemenitejše mislim, ki so več vredni kakor 6 članska družina. Ajdo žanje sneg... Izum, novi dobičkanosni način: vlačiti rž. Kmetje, kaj če bi orali od danes naprej s plugovimi ročaji?...

Uradniki na nekem veleposestvu! O njih številu in izobrazbi ne govorim, ker mi ni znana. Plača, grom in strela, tudi o tem ne govorim, sicer bodo vsi univerzitetni profesorji v Jugoslaviji štrajkali. Njih nastop? Eleganten, z vsemi potezami, ki so značilne za nevednega duha. Primer:

je tudi v tem, da so molili rožni venec s petjem, kar je napravilo lep vtis. Nato je bil pri Marijinem oltarju sprejem; v lepem nagovoru jih je g. kaplan navduševal za lepo življenje. Tudi šol. sestre iz Žižkov so veliko pripomogle k tej lepi, za matere in faro prisrčni slovesnosti. G. kaplanu želimo veliko uspeha pri velevažnem vzgojnem delu.

Bratva se je že začela. Kljub temu, da so se vinogradniki domenili, da pred 20. okt. ne bodo brali, ljudje kar berejo. Neprestano deževje ovira pravo dozorevanje in pospešuje gnulobo. Slaba in žalostna je letošnja bratva, nič veselih in prešernih vriskov ni slišali po goricah. Mnogim se niti ne spleča prešati v goricah, kar v kad naložijo in odpeljejo domov, tako malo dobijo letos pa še tisto je gnilo. Pri mnogih nadomesti to domači klienti, ki je letos nekoliko kisel, za plijačo pa le bo.

Čudno naziranje. Soboški župan si je nadel hvalevredno nalogo, da dá Soboti čim lepši in mestni obraz. To se mu je tudi v precejšnji meri posrečilo. Z vsakim novim poslopijem dobi Sobota lepše lice. Zato nam je nerazumljivo, zakaj ne dovoli nekemu posestniku zidanje enonadstropne hiše ob naših starih kmetijskih hišah v bližini gimnazije, češ da bi stavbo zasenečevale stare bajte.

Licenciranje v lendavskem srezu. Sresko načelstvo v Lendavi razglašä, da se vrši letos obvezno redno licenciranje bikov in mrjascev v vseh občinah lendavskega sreza po naslednjem vrstnem redu: v soboto 12. okt. 1940 ob 10. uri v Bogojni za občino Bogojno, ob 14. uri v Dobrovniku za občino Dobrovnik; v ponedeljek 14. okt. ob 9. uri v Turnišču za občino Turnišče, ob 14. uri v Genterovcih za občino Genterovci; v sredo 16. okt. ob 10. uri v Beltincih za občino Beltinci, ob 14. uri v Odrančah za občino Odranč; v četrtek 17. okt. ob 9. uri v Črensovcih za občino Črensovc, ob 12. uri v V. Polani za občino Polano, ob 15. uri v Kapci za občino Gaberje; v petek 18. okt. ob 9. uri v Orešje za občino Orešje, ob 15. uri v Lendavi za občino Lendavo.

Za novo sezono prinašamo

RADIOAPARATE

Minerva, Orion, Körting Sachsenwerk, Hornophon, Mende, Braun, Graetz, z dvoletnim jamstvom. Baterijski aparati so opremljeni z D elektronskimi, delujejo brez akumulatorja. * Predvajanje aparatov brezobvezno - ceniki franko.

Dolgoročno odplačilo!
RADIO
NEMEC
M. SOBOTA

beroš prosi plačo: pojdite h Klaru, Casaru, Cigüthu. (Sicer sem pa slišal, da grade v Dževželji železnico.) Ne vem, kaj bosta dejala na to Klar in Casar. Komunisti! Kajpada, tudi to se nahaja v slovarju plemenitih. Kaj še imajo? Če bo potrebno, bomo tudi to obelodanili. Gradiva in dokazov je še za dva beroška voza na lestvice.

Iznajdbe... Grobar-vojenec je po napetosti in delovanju malih možganov odkril „miloščinarje“. Mi, ki nismo strokovno izobraženi v mehaniki njegovih izumov, mu svetujemo, naj pregleda akt III 6 No. 25 aprila 1937. Mislim, da banovina ni zavila klobas vanj. Škoda bi ga bilo, ker je to hkrati Mickina izjava in obljuba. Pa, kaj bi o tem, pisma in obljube so zasebne zadeve.

Kako pa je z nagradami? Do sedaj so delali grobarji tako: delaš, dokler moreš grobati, ko pa si star in onemogel, dobiš toliko, da lahko od gladu crkavaš. Danes te mesto drugega dela omenjega stavka postavljuje zgaranega na cesto. Res plemenita nagrada. V laži in potvorbah jih ne dohitijo tudi najhitrejši angleški aeroplani. Prihodnjič bom vse take stvari za lase privlekel na papir, da se bo videlo, kako stoje ta zadeva.

Po svetu

Španski notranji minister Serano Suner je drugič obiskal šefa italijanske vlade Mussolinija. Kaj točnega ni bilo mogoče izvedeti o teh razgovorih. Pravijo pa, da bo uspeh teh razgovorov najbrž ta, da Španija zaenkrat še ne bo vstopila v vojno, pač pa bo Španija dobila Gibraltar in španski Maroko.

V Afriko so že prišle nemške motorizirane in letalske čete. Listi poročajo, da se bo nemška vojska udeležila obenem z italijansko vojsko udeležila napada, ki ga pripravlja italijanski maršal Graziani na Aleksandrijo in Suez v Egiptu in na Kartum in Portsaid na jugu Sudana. Na ta način mislijo zavzeti Sueški prekop in s tem bi bila Angliji presekana najbližja pot v Indijo, angleško vojno brogove pa bi bilo zajeto.

Francoski otok Madagaskar bo najbrž zavzela Anglija zaradi tega, da si zavaruje pot okoli Afrike za slučaj, če bi bil Sueški prekop odrezan od Anglije.

Bivši angleški ministerski predsednik Chamberlein je kot podpredsednik vlade in predsednik tajnega sveta prosil za odstop in njegovi prošnji je bilo ugodeno. Na njegovo mesto je bil imenovan sir Joh Anderson, ki je bil dosednji notranji minister. Bile so še tudi druge spremembe v vladi.

Najmlajši invalid svetovne vojne. Te dni je slavil 25 rojstni dan najmlajši invalid svetovne vojne. Po žalostni usodi je zgubil mladi Madjar Laslo Robota v vojni obe nogi. To se je namreč takole zgodilo: Kmalu po izbruhu svetovne vojne so morale številne madjarske vasi, ki so mejile na rusko mejo izprazniti vasi. Rusi so na več mestih prekoračili mejo in prebivalci so bežali vse vkriž pred sovražnim ognjem. Tako se je zgodilo tudi preprosti kmetici Robota, ki je s svojim dveletnim sinčkom iskala zavetja v zaledju. Pri tem je koračila čez cesto, ki so pravkar zavzele sovražne čete. Granata je usmrtila kmetico in odrgala njenemu otroku obe nogi. Sosedje so vzeli težko ranjenega otroka s seboj in zdravnikom se je posrečilo ohraniti ga pri življenju. Mladi Laslo je dobil podporo in se je naučil krojaške obrti. Ko je z 21 letom izgubil vojaško podporo, je zvedel madjarski regent admiral Horthy o njegovi usodi in mu je določil dosmrtno vojno invalidnino.

Sprejeti in odklonjeni veliki maturanti na učiteljskišču

Ministrstvo prosvete je zaradi pomanjkanja učiteljskih moči podpisalo uredbo, po kateri so bili lahko sprejeti na učiteljskišče, v takozvani abiturijenski tečaj, veliki maturanti.

Iz naše krajine se jih je prijavilo precejšnje število. Sprejeti so bili v Ljubljani: Casar Anton iz Srehovec, Novak Alojzij iz Dokležovja in Zver Ivan iz Izakovec

V Mariboru so bili sprejeti: Laci Josip iz Dobrovnika, Horvat Jože, Čisar Aleksander in Čeh Zora iz Sobote.

Odklonjeni so pa bili: Šiftar Ivan iz Petanjcev, Hanc Martin iz Trnja, Gumilar Mara iz Lipovec, Škafar Anica iz Male Nedelje, Skuk Darinka in Gabrijelčič N. iz Sobote.

Upamo, da bodo sprejeti veliki maturanti izpolnili nade, ki jih stavlja v nje prekmursko ljudstvo, posebej pa šolska mladina, ki je potrebna pri nas prave krščanske in nacionalne vzgoje.

Urednikov kotichek

J. M. Trdkova. Tvoje pismo sem dobil. Hvala na njem! Članek je prišel prepoznano, ni več aktualen. Nove maše so že davno za nami. Pa pošlji kaj drugih novic iz goričkoga kota!

Gančki. Ob priliki pride na vrsto.

Zavolo rodbinskih razmer se oda posestvo na bivš gomiličkem marofi, približno 8 malih plugov, od toga 2 in pol pluga njive, ostalo travnik s sadovnjakom, vse v ednom falati. Okrog hiše raznovrstno trsje nasajeno, ki da še letos 3-4 akove pljače, za par let pa 10-20 akov. Trda drva za ntic in za kurjavo povoli doma. — Oglasiti se pri družini Gašparič, Lipa (marof) p. Beltinci, Prekmurje.

